

[Rahbæk Møller]

Når vi nu ved, at der om kort tid kommer en sag om Forskerparken i Roskilde, der gerne vil have amtet til at give tilskud, hvad så? Skal vi så lovgive én gang til, eller hvad er holdningen egentlig? Er det lige pludselig sådan et eller andet specielt københavneri? Det er jo ikke så tit, at Folketinget forkæler København, det skal siges, og det er da kun glædeligt, at man nu lige pludselig ønsker at tænke varmt på København. Men alligevel, min retsfølelse siger mig, at hvad der gælder i København, det må også gælde i Roskilde. Derfor vil jeg gerne spørge, om det virkelig er ministerens mening, at de muligheder, som vi nu giver København, skal de ikke have i Roskilde, eller skal vi til at lovgive hver måned? Og i så fald: Hvor bliver regelforenklingen af? Jeg troede, at regeringen gerne ville fjerne alle mulige særregler. Jeg synes, man går i den stik modsatte retning lige nu.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg kan bekræfte, at dette er en forkælelse af København, men på den måde, at København sidestilles med de frikommuner, der har fået tilladelse til at gøre det tilsvarende andre steder i landet. Dette er et specielt område, hvor vi netop har sidestillet Symbion med forskerbyer – jeg mener, at det bl.a. er i Ålborg – hvor man har haft denne tilladelse, og det vil sige, at dette er en sidestillelse af København i relation til frikommuneforsøget og ikke en åbning over for, at andre kommuner tilsvarende kan blive det. Det mener jeg hører hjemme i en diskussion om frikommunerne i det hele taget og dermed et helt andet sted end lige i forbindelse med dette konkrete projekt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om ændring af næringsloven.
Af Lysholm Christensen (KRF) m.fl.
(Fremsat 18/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Baggrunden for lovforslaget fra Kristeligt Folkeparti, hvorefter det skal være forbudt at sælge stærke drikke til personer under 18 år i forretningerne, er som nævnt i bemærkningerne, at et sådant forbud forventes at medføre en begrænsning i de unges alkoholforbrug. Forbudet i forslaget gælder også f.eks. almindeligt pilsnerøl.

Alkoholproblemet blandt unge frembyder, som forslagsstillerne siger, et problem, som har vidtrækkende følger såvel menneskeligt som socialt, og jeg har derfor sympati for, at man finder en løsning på dette problem, men jeg må også indrømme, at jeg ikke mener, at det forslag, der ligger her, vil medføre den tilsigtede i øvrigt sympatiske virkning.

Et forbud af denne karakter vil efter regeringens opfattelse skabe interesse for at få fat i varer, som det er forbudt at købe. Lovforslaget ville derfor muligvis endog øge interessen hos unge for øl, vin og spiritus; man kunne tænke sig, at det ville blive en sport for unge under 18 år at skaffe sig øl og andre stærke drikke. Køb vil i øvrigt til enhver tid kunne ske ved, at personer over 18 år køber stærke drikke til personer under 18 år.

Forslagsstillerne henviser til, at kontrolproblemet stort set er identisk med reglen om, at det i restaurationer er forbudt at servere stærke drikke for personer under 18 år. Jeg finder ikke, at man til støtte for forslaget kan henvise til denne bestemmelse. Personalet i restaurationserne har bedre mulighed for og tid til at vurdere, om en person er under 18 år. Endvidere er der tale om to vidt forskellige formål: Det ene sted sælger man øl og spiritus ud af huset; i restaurationen har man salg til en person, som skal indtage det købte direkte på stedet. Endvidere driver restaurationserne deres virksomhed i henhold til alkoholbevilling, som vil kunne fratages dem ved en grov eller oftere gentagen forsømmelse.

[Industriministeren]

For beskæftigede i købmandsbutikker og i supermarkeder vil forslaget medføre et væsentlig øget besvær, hvis der skal kræves dokumentation for alder hos kunderne. Betjeningen ved betalingskasserne skal så ud over arbejdet med at slå beløbene op tage stilling til, om dokumentationen er tilstrækkelig. Det kan vist dårligt undgås, at køerne i et supermarked lørdag formiddag vil vokse, så indkøb bliver besværliggjort for de mange andre kunder, der skal købe ind til dagens nødvendige måltider. Jeg kan forudse nogle uoverstigelige problemer i den forbindelse.

Men det vigtigste er nu, at lovforslaget endvidere bevirker, at købmænd og beskæftigede i detailhandelen rent faktisk bliver kriminelle, hvis de overser, at de sælger stærke drikke til personer under 18 år. Det vil give flere politisager, og det vil bestemt være det modsatte af regelforenklning.

Jeg tror, at befolkningen vil have meget svært ved at forstå rimeligheden af den foreslåede regel, på trods af sympati med formålet. Forældre vil ikke kunne sende deres halv voksne børn i byen for at købe ind til weekenden, og de unge vil heller ikke selv kunne købe ind til deres egne fester, selv om der alene er tale om almindeligt pilsnerøl og man i øvrigt aldersmæssigt har en spredning, der ligger ud over de 18 år.

Jeg vil nævne, at der fra anden side er taget initiativer for at forsøge at begrænse de unges alkoholforbrug. Således har forbrugerombudsmanden efter forhandlinger mellem repræsentanter for erhverv og forbrugere udsendt nye skærpede retningslinjer for markedsføring af øl, vin og spiritus. Disse retningslinjer er blevet til på foranledning af en henvendelse fra sundhedsministeren, efter at Folketinget i november 1989 havde drøftet en forespørgsel fra – også i dette tilfælde – Kristeligt Folkeparti til sundhedsministeren om alkoholforbruget. Disse nye regler er netop trådt i kraft den 1. februar i år.

Som forslagsstillerne kan forstå af mine bemærkninger, har jeg på trods af sympati for formålet ikke mulighed for at støtte lovforslaget.

Jeg skal derfor på regeringens vegne afvise det fremsatte lovforslag.

Lotte Henriksen (S):

Lovforslaget er tydeligvis fremsat, fordi forslagsstillerne er bekymrede over forbruget af

alkohol blandt unge. Og den bekymring er der naturligvis grund til at have, når unge begynder at drikke alkohol allerede i 12-14-års-alderen og allerede får et regelmæssigt forbrug omkring de 15 år.

Men unges alkoholvaner er i høj grad påvirket af voksnes alkoholvaner, som i mange henseender er u hensigtsmæssige. For nogle voksne præger alkoholen hele hverdagen, og disse misbrugere er for størstedelens vedkommende også på andre måder ramt af problemer, det kan være arbejdsløshed eller andre sociale problemer.

Andre, over 30.000 pr. år, sættes i detentionen, fordi de har begået lovovertrædelser og er berusede ved anholdelsen. Og andre ca. 20.000 voksne sigtes årligt for spirituskørsel. Ifølge Aalborg Stiftstidende den 29. januar 1991 er det ikke engang de yngste, der har kørekort, som er de værste, hvad spirituskørsel angår. Disse voksenmodeller for de unges alkoholvaner er der bestemt også grund til at være bekymret over.

De holdninger og vaner med hensyn til alkohol, som dannes i ungdommen, er der al mulig grund til at påvirke i forsvarlig retning. I Socialdemokratiet tror vi, at dette bedst sker gennem information. Alkohol- og Narkotikarådet ydede i deres debatskabende form et vigtigt bidrag til denne oplysning om alkohol. Men det må vi jo nu undvære.

Alkoholmisbruget skal bekæmpes, men vi tror ikke, at et forbud mod salg af stærke drikke til personer under 18 år er løsningen. Spiritusforbud i USA havde ingen sundhedspolitiske konsekvenser; kriminaliseringen fik til gengæld gode betingelser. Heller ikke spiritusrestriktionerne i Grønland resulterede i et lavere forbrug. Vi må finde andre løsninger end et forbud mod salg. Norges og Sveriges restriktive politik kan formodentlig have betydning dér. Men deres alkoholvaner og -traditioner er også anderledes end de danske. Målet må være at ændre danskernes alkoholvaner.

I Socialdemokratiet mener vi, at der skal startes et andet sted. Ungdommen er en vigtig målgruppe, men holdningsændringer tror vi ikke sker ved forbud. Den forbudne frugt er ofte mere interessant end den tilgængelige. Oplysende og forebyggende indsats mener vi der skal til for at ændre vanerne. Og indsatsen bør også prioriteres højere, end det rent faktisk sker

[Lotte Henriksen]

i dag. Der vil senere her i salen blive lejlighed til at debattere en samlet dansk alkoholpolitik. I Socialdemokratiet arbejder vi for, at lokale oplysende aktiviteter kan støttes økonomisk. Dette kun for at meddele forslagsstillerne, at vi tager det rejste problem alvorligt og håber, at vi senere kan blive enige om at finde andre måder at mindske alkoholforbruget på.

Lad mig til sidst fremføre, at kontrolproblemet, som forslagsstillerne også bemærker, kan give problemer. Men med det samtidige forslag om udvidelse af strafferammen kan man risikere, at det vil koste mangen en kassedame at skulle tilbringe sin ferie bag tremmer, fordi hun ved de stressede weekendindkøb kom til at sælge en 17-årig vin, medens han også købte kartofler, mælk og wc-papir.

Socialdemokratiet kan derfor ikke tilslutte sig lovforslaget.

Flemming Hansen (KF):

I den konservative folketingsgruppe har vi megen sympati for intentionerne i dette lovforslag. Jeg synes heller ikke, det er særlig behageligt at se unge mennesker fare rundt på gader og veje med bajere i hånden.

Det er en ubehagelig oplevelse, og denne ubehagelighed øges, jo yngre de unge mennesker bliver.

Men jeg må altså sige, at forslaget vil være umuligt at få til at fungere i praksis. Det er jo vanskeligt på restauranter, og det vil være endnu vanskeligere i forretningerne. I øvrigt synes jeg da, det må være min gode ret at bede min søn på 16 år om at gå hen og købe 6 øl til mig f.eks., hvis jeg har lyst til at bede ham om det og han i øvrigt vil opfylde det. Men det måtte han altså ikke gøre efter dette lovforslag.

I det hele taget er forbudslinien ikke den rigtige vej frem. Hver gang vi diskuterer forbud mod den slags, tænker jeg altid på forholdene i Sverige og Norge, som jo er decideret forbudslande også på disse områder, og det viser sig jo, at dér er alkoholforbruget i virkeligheden allerstørst – ikke det officielle, men det uofficielle. I Norge er det f.eks. karakteristisk, at vinmonopolerne, som disse butikker vist hedder deroppe, altid ligger på afskårne hjørner, sådan at naboen ikke kan se, om man går om hjørnet eller man lige smutter ind i forretningen for at købe, og det er altså hele den etik, der ligger bag det dér.

Vi tror ikke på forbud, men derimod på oplysning, som industriministeren så rigtigt understregede det, og jeg beklager derfor at måtte tilkendegive, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er i anledning af den megen snak om forbud.

Nu drejer det sig altså om personer under 18 år; jeg er heller ikke tilhænger af noget forbud over 18. For personer under 18 år har vi i forvejen en hel del restriktioner både for at beskytte de unge og for at give forældrene en mulighed for at udøve forældremyndigheden.

Der gælder jo i forvejen en række forbud for personer under 18 år. De må f.eks. ikke købe eller sælge fyrværkeri. Ej heller må de køre bil, selv om de gerne vil, når de er 17. Vi har altså nogle regler for personer under 18 år, som jeg dog godt ved det er svært at overholde. Men i denne sammenhæng vil jeg gerne fremhæve, at det forbud, der her er tale om, vedrører børn og unge, ikke voksne, selvstændige mennesker.

Charlotte Antonsen (V):

Med dette forslag foreslår medlemmer af Kristeligt Folkeparti, at det skal forbydes de handlende at sælge stærke drikke, dvs. drikkevarer, der er stærkere end lyst hvidtøl, til personer under 18 år. Hvis det i flere tilfælde lykkes en 17-årig at passere kassedamen med et par pilsnere, skal købmanden i fængsel for at afsone hæftestraf.

Kristeligt Folkeparti vil således gøre selv almindelige pilsnere til forbuden frugt – noget, det er særlig spændende at komme i besiddelse af og drikke i smug. Det skal ikke være tilladt, at en husmor sender sit store barn i forretningen med en indkøbsseddel, der foruden mel og ost også omfatter en flaske rødvin til familiens søndagsmiddag. Og hvis en gruppe 16-årige skal have en hyggeaften med et par pilsnere til hver, må de sende en mindst 18-årig kammerat i byen efter det. Men så er det jo også blevet mere spændende at drikke øl, selv om man måske egentlig foretrækker en cola. Det kalder jeg formynderisk.

I Venstre kan vi heller ikke acceptere henvisningen til, at sådan er det i andre nordiske lande. Vi kender alle begrebet Forbudssverige; det skal vi ikke efterligne her. De har et andet drik-

[Charlotte Antonsen]

kemønster end i Danmark, og selv om det officielle forbrug i de øvrige nordiske lande er væsentlig mindre end i Danmark, har disse lande mindst lige så store alkoholrelaterede problemer, som vi har i Danmark.

Med bemærkningerne til lovforslaget vil forslagsstillerne forsøge at give det indtryk, at drikkeri blandt unge er et tiltagende problem. Forslagsstillerne fører dog ikke deres statistik videre end til 1982.

Man kan imidlertid godt komme videre. Socialforskningsinstituttets publikation nr. 145 fra 1985 viser klart, at der er et betydeligt fald i de unges alkoholforbrug. F.eks. oplyses det, at weekendforbruget for unge under uddannelse er halveret fra 1977 til 1985. Også undersøgelsen »Alkohol og arbejdsliv«, der blev udsendt i 1989 af Socialforskningsinstituttet, viser, at det ikke er de unge, der har et ret stort forbrug.

I parentes bemærket viser undersøgelsen også, at der i det hele taget ikke drikkes ret meget på arbejdspladserne. Som vi godt vidste, ligger det største forbrug om aftenen før, under og efter måltidet.

Men undersøgelsen viser også, at den aldersklasse, der drikker mest, er folk i 40'erne, og den viser, at de unge ikke er særlig tolerante over for de kolleger, der drikker i arbejdstiden.

Vi kan fra Venstres side ikke gå ind for formynderiske restriktive indgreb. Befolkningens holdning til alkohol må påvirkes gennem oplysning om risikoen ved misbrug af alkohol, og så må vi lade de moderate forbrugere i fred.

Oplysningsvirksomhed imod misbrug gennemførte sundhedsministeren sidste år i uge 40, da der gennemførtes en oplysningskampagne over for dem i 40'erne. Undersøgelsen af drikkeriet på arbejdspladserne og i øvrigt andre undersøgelser har vist, at det er i den aldersgruppe, at forbruget er størst.

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at det således er ungdomsoprørerne fra 1968-perioden, der har videreført deres noget overdrevne drikkevaner.

Oplysningsvirksomhed indføres også af Rådet for Større Færdselssikkerhed for at modvirke spritkørsel. Oplysning over for de helt unge er særlig vigtig, og jeg er bekendt med, at alle landets skoler i 8.-9. klasser sidste år fik tilsendt et classesæt af en bog med titlen »Drik nu ordentligt«. Det er den slags oplysningsvirksomhed, der er vigtig.

I Venstre afviser vi totalitære metoder.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det var dog en besynderlig venstreordførertale, som jeg nok skal vide at bruge. Ordføreren taler om formynderi osv. Jamen det drejer sig om børn og unge mennesker – ikke om voksne, om forældre, der i forvejen har forældremyndigheden. Og jeg synes, at Venstres ordfører skulle koncentrere sig om de unges problemer. De andres problemer er vi helt enige i, men dem må vi tage op ved andre lejligheder, og som den socialdemokratiske ordfører sagde, får vi senere lejlighed til at drøfte en samlet alkoholpolitik.

Det, vi i dag har villet, er at sætte fokus på de helt unge. Så kan man være uenig eller enig – og jeg er altså enig i, at de har store problemer – men jeg synes, man sjofler forslaget ved ikke at gå ind i tankegangen. At bruge tiden til at tale på den måde om helt andre spørgsmål synes jeg faktisk er uværdigt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu talte jeg jo i begyndelsen af mit indlæg om de unge og gjorde i den forbindelse opmærksom på det problem, at når noget er forbuden frugt, bliver frugten ofte lidt mere interessant.

For det andet må jeg give fru Lotte Henriksen ret i det, hun tidligere sagde, nemlig at det er også forældrenes drikkevaner, der påvirker børnene, og derfor er det ikke irrelevant at pege på den oplysningsvirksomhed, der allerede har fundet sted.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg synes, der er sagt mange udmærkede ting om dette lovforslag, og jeg skal ikke gentage dem.

Vi har den holdning i SF, at vi naturligvis synes, unges drikkeri er et problem, men vi mener ikke, forslagsstillerne har anvist den rigtige måde at løse det på. Og i øvrigt gør forslagsstillerne selv opmærksom på i bemærkningerne til lovforslaget, at sagen rummer en gevaldig masse problemer. Når man henviser til f. eks. fyrværkeriloven, må jeg gøre opmærksom på, at det fald i antallet af ulykker, der er sket det sid-

[Tommy Dinesen]

ste par år, netop har baggrund i den oplysningskampagne, man har gennemført, og det viser jo helt klart, at det er den vej, man skal gå frem.

Vi mener også, det er formynderisk, og man kunne lige så godt lade et forbud omfatte cigaretter, der er et lige så stort problem som alkohol. Skulle det endelig være, er der nogle andre steder, hvor jeg snarere ville lave nogle begrænsninger, f.eks. når unge skal arbejde med opløsningsmidler på en arbejdsplads, for det er noget, der giver varige hjerneskader, og det er et betydeligt større problem end det, vi her behandler.

Vi tror altså ikke på, at det, der her foreslås, vil hjælpe ret meget. Vi tror, det vil have den modsatte virkning, og jeg synes, det var et vigtigt argument, der kom fra Socialdemokratiet, nemlig at det ville være et stort problem, hvis det også skulle til at gå ud over kassedamerne, at der røg nogle øller igennem deres kasse.

Vi må afvise lovforslaget.

Annette Just (FP):

Kristeligt Folkeparti har selvfølgelig helt ret i, at det er et problem – et meget stort problem – når de unge drikker for meget i en for ung alder, og vi taler om børn og unge. Jeg er i virkeligheden ikke et sekund uenig i, at man skal gøre noget, men jeg er lige så enig i, hvad der faktisk er sagt af alle ordførere, nemlig at dette ikke er den rigtige måde.

Ude i kommunerne prøver man faktisk også på at løse problemet, bl.a. ved at sikre, at de unge ikke drikker alkohol, inden de går til fester. Der er simpelt hen alkoholforbud under de store fester i forsamlingshusene, så de unge kun kan få lyse øl, sodavand, cola, og hvad de nu ellers gerne vil have. Men hvad gør de unge så? De har det med hjemmefra. De drikker det, inden de kommer ind, de går ud og får lungebetændelse indimellem, mens de drikker lidt mere osv.

Er der nogen, der tror på, at det vil hjælpe, bare de ikke kan gå direkte ned til købmanden, men skal have deres storebror til at købe det for sig? Det tror jeg ikke på.

Jeg er i den lykkelige situation, at min yngste datter lige er blevet 18 år, og hende kan jeg godt sende ned efter en flaske vin, hvis jeg ikke når det, fordi vi skal debattere her i Folketinget og jeg skal have mine forældre til middag. Hvis

hun var 17 år, ville det efter lovforslaget være ulovligt.

Jeg tror, det er lidt for strengt sat op. Vi vil gerne være med til at prøve på at påvirke de unge til en fornuftig omgang også med spiritus, for det kan ikke nytte noget at tro, at det bare kan være helt forbudt indtil den dag, man er 18 år. Vi, der kommer fra Jylland, ved en hel del om, hvad der sker med unge, som er opvokset under totalforbud og så pludselig kommer ud i frihed. Det går dem meget værre end dem, der har fået lov til at smage et glas vin i ny og næ.

Sonja Albrink (CD):

Forslaget har til hensigt at begrænse salget af alkohol i forretninger til personer under 18 år. Som flere ordførere har været inde på, mener vi, at lovforslaget er svært at administrere.

At der er store problemer på dette område, er vi sikkert alle sammen klar over. Vi har også stor sympati for lovforslaget, men vi mener, det er andre forebyggelsesmidler, der skal tages i brug.

Derfor må vi afvise lovforslaget.

Lone Dybkjær (RV):

På linje med en række af de andre ordførere skal jeg også afvise lovforslaget med de begrundelser, der er givet.

Det er klart, at vi på dette område har et problem – det har vi nu ikke bare for dem under 18 år – men det er ikke måden at gøre det på.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Selv om forslaget er afvist – hvad jeg godt vidste på forhånd det ville blive – vil jeg dog lige fastslå, at de allerfleste ordførere har erkendt, at der er et stort problem.

Kristeligt Folkeparti har jo også i forslaget erkendt, at det ikke er så let at overholde det og efterleve det.

Men intentionerne er jo, at når man ikke må sælge alkohol til unge under 18 år på restaurationer, skulle det have tilsvarende virkning, at man heller ikke måtte købe det i butikkerne.

I Norge og Sverige, hvor jeg har spurgt forretninger og andre, hvordan det foregår i praksis, har man alle steder sagt, at det er ikke noget problem; man har legitimation, som man viser, og så går man lige igennem.

Spørgsmålene om, hvor vidt man skal gå med hensyn til brug af falske legitimationskort,

[Inger Stilling Pedersen]

og hvor meget tid man skal bruge på kassen, vil vores ordfører sikkert meget gerne være med til at diskutere i udvalget.

Men det, der er væsentligt for Kristeligt Folkeparti, er, at vi tager det alvorligt. Jeg er enig med Fremskridtspartiets ordfører i, at unge, hvis de skal lære at drikke, skal lære det hjemme. Det er forældrene, der har forældremyndigheden indtil børnenes 18. år. Skal børnene lære at drikke, må det ske hjemme, hvor man får det glas vin og den øl, man vil have, hvis man er en 15-16-17 år. Det har jeg ikke noget imod, og det er ikke noget, vi skal blande os i. Det, det drejer sig om, er, hvad der sker uden for hjemmet.

Der er gennemført en undersøgelse af unges alkoholforbrug i forbindelse med idræt, og den viste, at der er et stort forbrug. Der er fodboldledere, der mener, at 16-årige drenge skal fejre sejren med en kasse øl – de skal lære at drikke. Men jeg ved, at i hvert fald mange ansvarlige i politiet har sagt, at det er meget farligt, fordi de unge derved lærer, hvordan man måske kan flygte fra sine problemer.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi ser på den enkelte unge. Selvfølgelig vil man omgå det og prøve på at gøre det, der er forbudt. Men i dag går de unge bare hen og henter den alkohol, de vil have, og drikker den, uden at forældrene egentlig er klar over, at de gør det.

18 år er valgt, fordi det er myndighedsalderen, men det kan da godt være, det skulle have været en anden grænse. Men jeg tror, det er meget vigtigt, at vi erkender, at alkohol er et særligt problem for de unge, dels fordi de er unge og ikke har så megen erfaring, dels fordi deres krop ikke er så udviklet og de derfor ikke kan tåle så meget, og de blander en hel masse sammen og bliver syge i stedet for at få det sjovt, som de tror de gør.

Jeg er enig i, at oplysning for gruppen er vigtig, og forældrenes og de voksnes eksempel er vigtigt, men hvis man virkelig holder af de unge, bliver man også meget ked af det, uanset om det drejer sig om forældre, lærere eller fodboldledere, når man ser en af disse unge komme galt af sted og måske miste livet eller forårsage ulykker på andre på grund af beruselse.

Jeg tror, at et forbud mod salg ville kunne hindre nogle unge i at komme galt af sted, og for mig er det væsentligt, hver eneste gang man hindrer en ung i at komme ud i ulykker på grund af alkohol.

I øvrigt er jeg enig med hr. Tommy Dinesen i, at opløsningsmidler og andre ting, der skader unge, også er et meget alvorligt problem. Unge er en sårbar gruppe, som vi skal prøve på at værne så godt, vi kan, så de ikke bliver ødelagt, allerede inden de skal ind i den voksne tilværelse.

Men vi håber, vi alligevel kan få en god udvalgsbehandling, og jeg takker trods alt for behandlingen af lovforslaget her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af økonomien for vindmøller.

Af Riishøj (SF) m.fl.
(Fremsat 29/1 91).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Baggrunden for beslutningsforslaget fra Socialistisk Folkeparti er som bekendt, at Danske Elværkers Forening og vindmølleorganisationerne ikke har kunnet blive enige om de økonomiske vilkår for private vindmøllers tilslutning til elnettet.

Lad mig straks slå fast, at regeringen fortsat vil arbejde ud fra den målsætning, at vedvarende energi – og herunder vindkraft – skal spille en stigende rolle i energiforsyningen. Det betyder, at de økonomiske tilslutningsbetingelser og i det hele taget de økonomiske vilkår for private vindmølleejere skal have en sådan ud-